

Bestemmelser i Fundatser, Erektionsbreve og deslige, der vilde udelukke Fæstegodsets Overgang til Selveje, eller hvorved der i Tilfælde af Fæstegodsets Bortsalg til Skade for Ejeren er tillagt andre end Fæsteren og hans paarørende særlige Fordele, er ugyldige overfor Salg, der sker i Henhold til denne Lov.

For det til Len, Stamhuse, Fideikommisgodser, offentlige Stiftelser og Embeder hørende Bøndergods træffer vedkommende Ministerium de Bestemmelser, som maatte behøves, for at de ved Salg indvundne Summer overensstemmende med den gældende Lovgivning kan komme Besidderen, Stiftelsen eller Embedet til gode.

§ 5.

Enhver Ejer af Ejendomme, paa hvilke denne Lov kommer til Anvendelse (§ 1), skal inden $\frac{3}{4}$ Aar efter Lovens Ikrafttræden under Tyng af en Statskassen tilfaldende Bøde af 100 Kr. for hver Dag, Fristen oversiddes, paa et af Landbrugsministeriet foreskrevet Skema til det nævnte Ministerium indsende en sognevis affattet Fortegnelse over samtlige de Ejendomme, der eventuelt skal overdrages til Selveje, hvorefter Ministeriet snarest muligt foranstalter disse Ejendomme vurderede af Afløsningskommissionen.

Samtidig med Fortegnelsens Indsendelse til Landbrugsministeriet skal Ejeren foranstalte sognevis affattede Udtog af Fortegnelsen henlagte til almindeligt Eftersyn hos vedkommende Sogneraad.

Mulige Uoverensstemmelser mellem Ejer og Bruger om, hvorvidt en Ejendom skal optages paa Fortegnelsen, afgøres af Afløsningskommissionen, naar en af Parterne indsender skriftlig Begæring derom, inden Vurderingen i vedkommende Sogn afsluttes.

§ 6.

Hver enkelt Ejendom vurderes for sig til dens Værdi i Handel og Vandel under normale Forhold som Selvejendom med dens Tilliggende efter det bestaaende Brugsforhold og med de Rettigheder, Byrder og Forpligtelser, hvormed den besiddes af Ejeren. Dog kan Værdien som Regel ikke sættes under Gennemsnittet af de to sidste Ejendomsskyldvurderinger.

Den Værdiforøgelse, som Brugeren i sin Besiddelsestid bevislig har tilført Ejendommen ved Bygnings- eller Grundforbedringer, opgøres særskilt og fradrages ved Vurderingen, uanset om han har opfyldt Betingelserne i Henhold til Lov af 19. Februar 1861 § 5 og Lov Nr. 87 af 23. Maj 1902 § 2 for Erhvervelsen af Retten til Erstatning for de der ommeldte Forbedringer, naar han dog for Afløsningskommissionen kan godtgøre den Værdiforøgelse, han ved de i bemeldte Lovbestemmelser omhandlede Foranstaltninger har tilført Ejendommen, og forsaavidt denne Værdiforøgelse ved Kommissionens Besigtigelse endnu er paaviselig til Stede. Ved Fastsættelsen af den Brugeren tilkommende Godtgørelse bliver der derhos alene at tage Hensyn til den nævnte Værdiforøgelse uden Hensyn til den Fordel, Brugeren i sin Besiddelsestid kan have haft af Forbedringen, og uden at de lovbestemte Amortisationsfrister kommer til Anvendelse. Har Ejeren til Udførelsen af de nævnte Forbedringer ydet Tilskud, skal Værdien heraf, saaledes som den staar i Forhold til Forbedringens nuværende Værdi, komme til Afdrag ved Erstatningens Fastsættelse.

Paa samme Maade opgøres den Forringelse af Ejendommen, for hvilken der ved Brugsforholdets Ophør vilde tilkomme Ejeren Erstatning. Den herfor ansatte Værdi tillægges Vurderingssummen.